

Батько-воїн виніс мертвого сина з поля бою

Фото з фейсбук-сторінки Юрія СТАСОВСЬКОГО.

Розповідь про героїв — на с. 6

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

20 липня 2022 року №27 (240) Ціна 7 грн

● СЕРЦЕ, ВІДДАНЕ УКРАЇНІ

«Я відмовляюсь від усіх звань і політичної біжутерії, але цей орден приймаю з великою вдячністю...»

14 липня, у день Національного свята Французької Республіки, посол Франції в Україні Етьєн де Понсен вручив орден Почесного легіону Ліні Костенко — поетесі, яка є ключовою фігурою української літератури ХХ століття. Активна учасниця руху дисидентів-шістдесятників, вона відкрито ставала на захист переслідуваних українських митців, а пізніше, вже в дуже поважному віці, підтримувала мітингувальників під час Помаранчевої революції та Революції гідності, виступала перед українськими солдатами на східному фронті. Вона є лауреаткою Шевченківської премії (за роман у віршах «Маруся Чурай») та почесною професоркою Києво-Могилянської академії. Застосоване щодо Ліни Костенко словосполучення «моральний авторитет нації» зовсім не виглядає пафосним

Ксенія БІЛАШ, lb.ua

«Пані Костенко, якщо навести три риси, якими можна було би вас охарактеризувати, то я відзначив би такі: рішучість, сміливість і бажання, незважаючи ні на що, залишатися вільною. Ці три якості, на мою думку, найкраще описують ваш життєвий шлях, — **наголосив, вручаючи нагороду**

Застосоване щодо Ліни Костенко словосполучення «моральний авторитет нації» зовсім не виглядає пафосним.

поетеси на церемонії у Посольстві Франції в Україні пан Етьєн де Понсен. — Ваша громадянська активність завжди була однією з ваших визначальних рис, поруч із вашим величезним талантом поетеси та письменниці. Але саме вашу мужність, вашу рішучість і громадянську позицію ми хочемо сьогодні відзначити».

Фото Макса ТРЕБУХОВА, lb.ua.

«Саме вашу мужність, вашу рішучість і громадянську позицію ми хочемо сьогодні відзначити».

Закінчення на с. 4

● БОЛИТЬ!

Фото із сайту focus.ua.

За кілька годин до вибуху мама з донькою були такі щасливі...

4-річну «сонячну» Лізу розстріляв ракетами путін

Подробиці трагедії — на с. 3

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

Владислав три місяці пробув у лабетах рашистів.

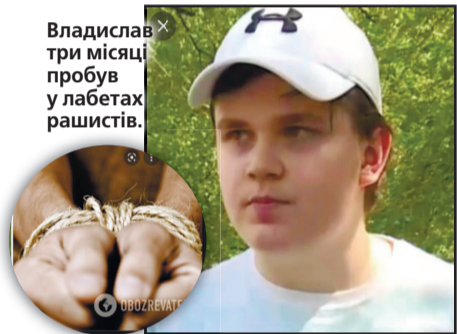

Фото із сайту glavcom.ua.

16-літній полонений: «Запах ганчірки, просоченої кров'ю з катівні, я довго пам'ятатиму»

Свідчення юнака про звірства рашистів — на с. 5

● ШОК!

Зустрівши Петра, Ольга думала, що це справжнє кохання.

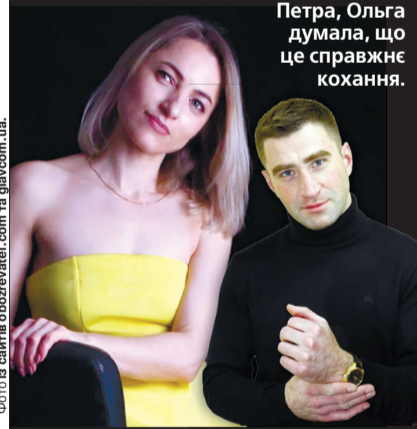

Фото із сайту obozrevatel.com та glavcom.ua.

Язик, серце і матку знайшли в холодильнику: учасник відомого ток-шоу розчленував свою дівчину

Жахливий випадок — на с. 8

● ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про відсторонення від посади Генпрокурора Ірини Венедіктової та усунення від обов'язків голови Служби безпеки України Івана Баканова, які збіглися з арештом і звинуваченням у державній зраді екскерівника управління СБУ в Криму Олега Кулініча:

Понад 60 працівників органів прокуратури та СБУ залишилися на окупованій території та працюють проти нашої країни.

Такий масив злочинів проти основ національної безпеки держави та зв'язки, які зафіксовані між працівниками силових структур України та спецслужбами росії, ставлять дуже серйозні запитання до відповідних керівників. Кожне з таких питань отримує належну відповідь.

● ПРЯМА МОВА

Ірина ГЕРАЩЕНКО, народний депутат України («Європейська Солідарність»), про недільні гучні звільнення від Володимира Зеленського:

Україна – парламентсько-президентська республіка, а Зеленський – не путін і не лукашенко, аби своїми указами звільняти вчорашніх друзів, які займають посади голови СБУ та Генерального прокурора... Як Іван Баканов, так і Ірина Венедіктова мають надати звіти про свою роботу, за результатами яких і відбувається голосування за відставку.

● ДАЙ БОЖЕ!

ЗСУ можуть відкинути російську армію на довоєнні позиції до 2023 року

Фото із сайту rti.com.

Таку думку висловив генерал-лейтенант, колишній командувач Сухопутних сил США в Європі Бен Ходжес. Його процитував на своєму телеграм-каналі український журналіст Андрій Цаплієнко, зазначивши: прогнози Ходжеса про війну часто збувалися

Ще у квітні 2021 року Бен Ходжес попереджав про повномасштабне вторгнення росіян.

Василь КІТ

За словами генерал-лейтенанта, Україна може відкинути путінські війська на довоєнні позиції, оскільки армія окупантів втратила силу.

«Росіяни виснажені. На цей момент вони не мають іншої стратегії, крім того, що вони зараз роблять», — заявив Ходжес.

Цаплієнко, зі свого боку, зазначив, що хоче вірити екскомандувачу військ США в Єв-

ропі. «Він один із небагатьох моїх співрозмовників, який ще у 2021 році попереджав про повномасштабне вторгнення росіян і точно описав, як та де окупанти будуть проводити свої операції. У квітні минулого року він, на жаль, не помилився. Сподіваюся,

зараз він теж не помиляється. На щастя», — написав журналіст.

До речі, Бен Ходжес вважає, що для протидії ракетним ударам ворожої авіації Україна могла б бити по аеродромах, які використовують літаки російської федерації.

● ВСЕ ДЛЯ ФРОНТУ, ВСЕ ДЛЯ ПЕРЕМОГИ!

«Ми не зупиняємося ні на хвилину»

Італійські бронемашини MLS SHIELD, які Фонд Порошенка купує разом із волонтерами ГО «Справа громад», уже перебувають неподалік українського кордону і невдовзі будуть на передовій. Про це п'ятий Президент України, лідер партії «Європейська Солідарність» Петро Порошенко повідомив із Польщі

Фото із сайту eurosolidarity.org.

У Фонді Порошенка на підтримку армії з початку широкомасштабного вторгнення спрямували вже понад пів мільярда гривень.

для наших воїнів, які сьогодні чекають з нетерпінням наше озброєння... Ми не тільки отримали ліцензію — ця бронетехніка вже на кордоні з Польщею. Ми не скажемо де, але найближчим часом вона перетне кордон України», — повідомив п'ятий Президент.

звертаємося до вас для того, щоб ми разом зібрали гроші — навіть ті, хто не може служити в армії, люди старшого віку, українці, які опинилися за кордоном.

Тут немає жодної копійки бюджетних грошей. І тут немає жодного піару. Бо звертаємося до вас для того, щоб ми разом зібрали гроші — навіть ті, хто не може служити в армії, люди старшого віку, українці, які опинилися за кордоном.

«Ми не зупиняємося ні на хвилину. Тут немає жодної копійки бюджетних грошей. І тут немає жодного піару. Бо

тіше, коли ви маєте можливість купити броньовик, бойову машину, яка завдяки вашим грошам буде нищити раши-

тів», — зауважує Порошенко.

П'ятий Президент України також подякував уряду Італії та прем'єр-міністру Маріо Драгі: «Він — людина цінностей, відкинув політичні ігри, популізм і прийняв дуже важливі рішення — і щодо надання нам статусу кандидата в ЄС, і дуже болючого рішення щодо надання нам зброї».

У співпраці з волонтерами ГО «Справа громад» та ГО «Res_Publika. Брати по зброї» Фонд Порошенка купує техніку для ЗСУ, яка вкрай потрібна на передовій: пікапи, вантажівки, військові бронемашини, БПЛА. На підтримку армії з початку широкомасштабного вторгнення спрямували вже понад пів мільярда гривень.

Днями з Естонії до України відправили 350 безпілотників Autel, куплених спільно волонтерами та Фондом Порошенка для української армії. Також у Великій Британії законтрактована партія вантажівок Leyland DAF, частина з них вже прямує в Україну.

Як відомо, Фонд Порошенка традиційно подвоює зібрану волонтерами суму. Долучитися до збору коштів на бронемашини та іншу техніку для ЗСУ можна за реквізитами:

Донат-платформа з сувенірами

Перекази по Україні

ТІЛЬКИ ДЛЯ ПРИВАТ 24

5169 3305 2068 6400

Для ІНШИХ банків:

5375 4115 0177 8331

Або переказ:

ІВАН рахунок:

UA19305299000026002016226051

Код ЄДРПОУ/ІПН: 42992954 PayPal

Переказ на: wingman2006@mac.com

Тип переказу: Family/Friends.

● БОЛИТЬ!

Фото із сайту focus.ua.

«Нарешті спільне фото... Я кожен рік хотіла потрапити на лавандове поле, і нарешті це вдалося. Тепер буду спамити вас красою», — цей допис і світлину Ірина опублікувала за кілька годин до вибуху...

«Плачу разом з її близькими...»

Ці слова написала перша леді України Олена Зеленська, дізнавшись про загибель Лізи Дмитрієвої в результаті ракетних ударів рашистів по Вінниці минулого тижня

Надія АНДРІЙЧУК

Вранці 14 липня росіяни вчинили черговий акт тероризму — вдарили по центру Вінниці ракетами «Калібр», які випустили з підводного човна у Чорному морі. За словами голови Вінницької ОВА Сергія Борзова, під час авіаудару по місту загинули 25 людей, зокрема троє дітей. Зараз у лікарнях перебуває 68 постраждалих, з них 14 — у важкому, ще 4 — у критичному стані.

Одна із загиблих — 4-річна Ліза Дмитрієва. «Сьогодні з жахом ми побачили фото перекинутого дитячого візочка з Вінниці. А потім, читаючи новини, я усвідомила, що знаю цю дівчинку, — написала в інстаграм дружина Президента України. І виправилася: — Знала...». Як з'ясувалося, у 2021 році Ліза знімалася в різдвяному ролику першої леді.

«Маленька бешкетниця встигла за пів години розмалювати фарбами не тільки себе, свою святкову суконьку, а й усіх інших дітей, мене, операторів та режисера», — згадує про зйомки Олена Зеленська. Вона опублікувала відео на своїй сторінці, пропонуючи підписникам: «Подивіться на неї живу, будь ласка. Плачу разом з її близькими».

Мама Лізи, Ірина Дмитрієва, зовсім не приховувала того, що дівчинка має синдром Дауна. Вона хотіла, аби люди знали, що такі діти нічим не відрізняються від решти малюків, що вони дуже славні та добрі.

Як повідомляли місцеві ЗМІ, Ліза кілька разів на тиждень відвідувала сеанси логопеда і саме дорогою на заняття з раннього розвитку разом із мамою потрапила під обстріл. Незадовго до трагедії Ірина Дмитрієва опублікувала у соцмережах відео прогулянки з донькою. Дівчинка котила свій візочок, а мама, спонукаючи малу говорити, запитувала в неї: «Зайка, куди ми зараз йдемо?».

«Ліза була дуже розумна, здіб-

Фото із сайту bbc.com.

Кадри закривавленого перекинутого візка з дитиною шокували весь світ. Лиш у росіян викликали не біль і співчуття, а бажання «павтарить».

Мама всю душу в неї вклдала. Донька була для неї сенсом життя. Вона шалено її любила, і я просто не можу уявити, яка це трагедія для сім'ї.

на. Вона завжди усміхалася, любила до нас ходити. Дівчинка була надзвичайно добра... — згадує Валерія Король, яка керує центром для дітей зі спеціальними потребами LogoClub. — Мама всю душу в неї вклдала. Донька була для неї сенсом життя. Вона шалено її любила, і я просто не можу уявити, яка це трагедія для сім'ї. Вона жила цією дитиною».

Пані Ірина родом із Вінниці, до війни жила і працювала у Києві. В рідне місто, за словами знайомих, вона вирішила переїхати з міркувань безпеки після обстрілів столиці. Жінка вела свій блог в інстаграмі, де ділилася досвідом виховання дитини з особливими потребами. Розповідала, як долають кризу трьох років, ви-

клдала світлини з донькою у різних ситуаціях, писала, що вишивка допомагає рятуватись від жаклих новин. «Любіть себе, втілюйте власні мрії у життя!» — радила Ірина Дмитрієва. На жаль, її мрії, сенс її життя знищили російські нелюди — і вона справді стала «мамою маленького янголятка», як писала після народження доньки...

Окрім Лізи, жертвами російської агресії стали два хлопчики — 7 та 8 років. Повідомляється, що в медичному центрі «Нейромед» у момент удару проходив обстеження семилітній Максим, він загинув разом із матір'ю. На автостоянці восьмирічний Кирило чекав дядька у припаркованому авто і потрапив у вогняну пастку...

НА ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ
Павло ВИШЕБАБА, український екоактивіст, музикант та підприємець, військовослужбовець:

«Побачив відео з камер спостереження у Вінниці. Коли починаються обстріли, бігти від них пізно! Одразу лягайте на землю, за можливості — переповзайте у заглиблення, можна до бордюра, за укриття, що бачите поруч (бетонний парапет, клумбу тощо)».

● РУПОР № 1

Фото із сайту slovodilo.ua.

«Я перших 5 днів не вірив, що ми взагалі виживемо».

«24 лютого був упевнений, що за 12 годин мене розстріляють»

Олексій Арестович про свою роботу на початку війни

Леонід ОЛІЙНИК

Радник голови Офісу Президента заявив: 24 лютого був упевнений, що Київ захоплять, а його вб'ють. Він зазначив, що знав співвідношення російських окупантів та оборонців столиці та не вірив, що Україні вдасться тоді вистояти. Про це Олексій Арестович сказав в інтерв'ю ведучій «1+1» Наталці Мосейчук.

«Багато хто каже, що Арестович став популярним завдяки трибуни в Офісі Президента. Але хочу нагадати, що коли я виходив на цю трибуну вперше 24 лютого, був упевнений, що за 12 годин мене за це розстріляють. Я був переконаний на 101%, бо знав про співвідношення сил, кількість людей, які обороняли Київ. А перших 5 днів не вірив, що ми взагалі виживемо. Я виходив, щоб бути розстріляним. Про це зараз ніхто не пам'ятає і не знає», — каже Арестович.

Хм, якщо в Офісі Президента були настільки переконані, що не зможуть втримати столицю, то виникає два питання. Чому ж її так погано підготували до оборони, маючи при цьому всі дані розвідки? І, по-друге, чому не закликали людей до евакуації із Києва заздалегідь, адже в перший же день вторгнення місто скували гігантські затори, що могли б перетворитись на братські могили, якби не героїзм наших воїнів, які, попри сумніви влади, не дали рашистам прорватись у столицю.

● **ФАКТ**
Майже 60% українських біженців у ЄС не планують повертатися додому найближчим часом — результати опитування ООН.

● **СЕРЦЕ, ВІДДАНЕ УКРАЇНІ**

«Я відмовляюсь від усіх звань і політичної біжутерії, але цей орден приймаю з великою вдячністю...»

Закінчення. Початок на с. 1

Ксенія БІЛАШ, Ів.Ів.

Орден Почесного легіону є найвищою нагородою у Франції, її присуджує президент країни за військові або цивільні заслуги. Іноземцям вручають цю відзнаку у випадку, якщо вони служать Франції або проголошеним нею ідеалам. Серед українців, які раніше отримали цей орден, були антрополог та етнограф Федір Вовк, хімік та імунолог Петро Грабар, митрополит Борис Гудзяк, художник Микола Кричевський, артист балету та хореограф Серж Лифар.

— Орден Почесного легіону — це лицарський орден, і отримати його — то велика честь... Я присвячую його нашим воїнам, бо то є наш найпочесніший Легіон, — наголосила поетеса.

Приймаючи орден, Ліна Костенко зізналася, що вручення нагороди стало для неї цілковитим сюрпризом. «Це було зовсім несподівано для мене, адже я належу до всесвітньо невідомої літератури», — пожартувала поетеса.

«Пан посол слушно зауважив, я справді люблю Францію. У мене є і вірші про Францію. Навіть у ті страшні тоталітарні часи я завжди душею бувала у вашій країні. У мене таке відчуття, що я побувала у Франції, навіть крізь залізну завісу», — додала вона. Також письменниця повідомила, що зараз завершує роботу над новим романом, в якому є багато французьких героїв,

Фото Макса ТРЕБУХОВА, Ів.Ів.

«Це було зовсім несподівано для мене, адже я належу до всесвітньо невідомої літератури», — пожартувала Ліна Костенко.

оскільки роман стосується історії Одеси, до розбудови якої багато доклалися саме французи.

«Коли мене звинувачували в ан-

тирадянській творчості та викликали на розправу, я їм просто процитувала Камю: що світ поділяється на чуму та її жертв, і мій вибір — не стати на бік

чуми. Це взагалі був девіз шістдесятників — не стати на бік чуми, а тепер це вже альтернатива для всього людства, тому що вібріони чуми нікуди не зникли, як і передбачав Камю, і ці вібріони росли, наливалися люттям і зараз обрушилися на Україну у формі найпотворнішої війни», — розповіла Ліна Костенко.

«Орден Почесного легіону — це лицарський орден, і отримати його — то велика честь... Я відмовляюсь від усіх звань і політичної біжутерії, але цей орден приймаю з великою вдячністю і присвячую його нашим воїнам, бо то є наш найпочесніший Легіон», — наголосила поетеса.

Нагадаємо, у 2005 році Ліна Костенко відмовилась від звання «Герой України», а в 2012-му не прийняла нагороди «Золотий письменник України».

У церемонії нагородження також взяв участь мер Києва Віталій Кличко. «Сьогодні ви надихаєте нас на боротьбу і ключове — ніколи не опускати руки. Ця нагорода — чергове визнання вашої творчості, вашого міжнародного авторитету. Це великий для нас усіх, українців, приклад, що за мрії, принципи, свої цінності людина повинна завжди боротися», — сказав міський голова столиці.

Останніми роками Ліна Василівна не з'являється на публіці. «Письменник має писати, а не говорити», — каже вона. Літераторка живе у Києві, працює над завершенням роману та планує наступний. Зараз їй 92 роки.

Джерело: «Лівий берег».

● **БОЛИТЬ!**

Полеглий Герой любив вірш про «казку казок» Ліни Костенко

На війні з рашистами загинув молодий майстер виробничого навчання Рівненського технічного фахового коледжу Національного університету водного господарства Михайло Мазур (на фото)

«Відповідальний, щирий, добрий, завжди позитивний — його любили та поважали учні, а він понад усе любив свою дружину та 4-річну донечку Уляну. Коли в лютому в Україні пролунали перші вибухи, Михайло, не сказавши нікому ні слова, пішов у військкомат, аби за-

писатися до лав тероборони. Та врешті опинився в ЗСУ, хоч досі не мав жодного досвіду», — написав у соцмережі мер Рівного Олександр Третяк.

Життя 31-річного гранатометника Михайла Мазура обірвалося 29 червня під час ворожого обстрілу у боях за місто Лисичанськ. Похоронили Михайла, як і заповідав дружині, у селі Ставичани на Хмельниччині, де поховані його батьки.

Герой любив грати на баяні, часто цитував улюблений вірш Ліни Костенко: *Звичайна собі мить. Звичайна хата з коминим.*

На росах і дощач настояний бузок.

Фото із сайту ukr.net.

Після вторгнення РФ на українські землі Михайло Мазур одним із перших прийшов у військкомат.

Оця реальна мить вже завтра буде спомином, а післязавтра — казкою казок...

● **ПРЯМА МОВА**

Сергій МАРЧЕНКО, експерт ринку праці, блогер, про жорстокий обстріл росіянами центру Вінниці, в результаті якого загинуло 25 людей і понад сотню було поранено (42 особи вважаються зниклими):

Вбивства дітей у Вінниці сприймаються москвитами не меншими звитягами, ніж окупація Сіверськодонецька чи Маріуполя. Тож якщо не виходить на фронті, російські ракетники будуть клепати для свого люмпена перемоги над жінками та дітьми. Це неприємна правда. На жаль, Вінниць у нас ще буде не одна і не дві. І чим ближчою буде перемога, тим більше буде жертв серед цивільних. Маємо через це пройти. Тож, у кого є можливість, зараз краще жити в селі, а не у великих містах. І ми не злякаємося. Ми будемо наливатися не страхом, а люттям. Ми плекатимемо помсту.

● **ОЦЕ ТАК!**

3 голови пані дістали 9-сантиметрового черв'яка

У Рівненській області жінка звернулася до лікарів через пухлину, яка утворилася на голові

Олександр БЕВЗА, 24tv.ua

У Рівненському обласному центрі контролю та профілактики хвороб зазначили, що цей рідкісний випадок зараження гельмінтами трапився в Березнівському районі Рівненської області. «Наприкінці

червня пацієнтка звернулася до лікаря з пухлиною, розташованою на волосистій частині голови, під час видалення новоутворення виявили гельмінта виду *Dirofilaria repens* завдовжки 9 см. Лікар-хірург був здивований, адже це перший випадок у його практиці та у 2022 році на території нашої області», — прокоментували в центрі.

Аби вберегтися від цього захворювання, медики радять захищати себе та домашніх тварин від укусів комарів, адже вони є переносниками цієї зарази.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

«Запах ганчірки, просоченої кров'ю з катівні, я довго пам'ятатиму...»

16-річний син голови Запорізької районної військової адміністрації Олега Буряка Владислав три місяці провів у полоні в російських окупантів

Василь КІТ

Його викрали 8 квітня на блокпосту біля Мелітополя. Хлопець їхав у складі евакуаційної колони, на одному з блокпостів автомобіль зупинили, у школяра побачили телефон, після чого його витягли з машини. Авто протримали три години, всіх, окрім сина Буряка, відпустили без пояснення причин. Очевидно, зрозуміли, що хлопець є сином очільника району.

Сам Олег Буряк на той час перебував у Запоріжжі. «У мене четверо дітей, я за всіх переживав. Двоє маленьких дітей від другого шлюбу були зі мною у Запоріжжі, двоє, старші, від першого шлюбу, — у Мелітополі. Тому, коли почалася війна, я хотів, щоб вони якнайшвидше приїхали до мене».

Батько і переконав Влада спробувати евакуюватись. А до цього його син навіть виконував деякі прохання. «Були моменти, коли він мені пересилав певні фотографії техніки, людей тощо. Я відправляв

Рашисти беруть у заручники дітей, щоб потім вимінювати їх на своїх головорізів.

це далі, а потім видаляв у себе — і просив Влада також це робити. У нас була домовленість: він надіслав, побачив, що я переглянув, і одразу видаляє такі знімки. Так було у березні. Ну а загалом неприємно розуміти, що ти вразливий стосовно своїх дітей: не дай Боже з ними щось станеться», — каже Олег Буряк.

Після полону перші 48 днів Владислав перебував у Василівському відділенні поліції, його тримали в слідчому ізоляторі в одиночній камері. «Це позбавлення можливості нормально виходити подихати,

«Кожні вісім-десять днів мені давали поговорити з татом дві-три хвилини. Біля мене стояла людина, яка слухала, що я говорив».

можливості спілкуватись. Кожні вісім-десять днів мені давали поговорити з татом дві-три хвилини. Біля мене стояла людина, яка слухала, що я говорив. Ну і з мамою трохи більше, максимум п'ять хвилини. На вулицю міг виходити на 15–20 хв на день максимум. Перші два тижні я не міг помитися, а речі виправ тільки через три. У камері в мене туалет не працював. Мені доводилося за допомогою миски набирати воду з крана та змивати. Годували в основному сухпайками та консервами», — згадує Владислав.

Він каже, що до його завдань входило прибирання приміщень, зокрема тих, у яких проводили допити. За словами хлопця, до багатьох із затриманих росіяни застосовували тортури — били, катували струмом. Школяр повинен був відмивати плями крові. «І знаєте, цей запах ганчірки, просоченої кров'ю, я довго пам'ятатиму», — говорить колишній полонений.

Влад каже, щойно його взяли в полон, він одразу зрозумів своє становище. «Під час допитів запитували, як я ставлюся до війни, чи вважаю я росіян фашистами чи орками, та й взагалі, чим займаюся... Мені було страшно. Проте зберігав повний спокій. Без емоцій відпові-

дав на їхні запитання, щоб надалі не спровокувати агресію, подальші розпитування», — розповідає хлопець.

7 липня стало відомо, що Владислава Буряка звільнили. Батько відмовляється детально розповісти про умови повернення сина та переговори з викрадачами. Єдине, що відомо, глава райдержадміністрації мав посприяти, аби з полону повернули одну людину, в якій була зацікавлена та сторона. «Триває слідство, я не можу більше нічого сказати, аби не нашкодити», — коротко відповідає він на ці питання. «Це — якась одна зі складових російської армії. Чеченська група», — робить натяк Олег і відмовляється повертатися до цієї теми.

Але навіть з цих слів можна зробити сумний висновок: рашисти беруть у заручники дітей, щоб потім вимінювати їх на своїх головорізів. московія — це утворення, де тероризм є державною політикою. Рано чи пізно за усі свої важкі злочини росія обов'язково відповість. І справа Владислава — дитини, яку викрали і посадили за ґрати, обов'язково буде на столі у суддів.

● ЦЕ ВАЖЛИВО!

Фото із сайту ukr.net.

Ухилення від призову на строкову військову службу карається обмеженням волі на строк до трьох років.

Відповідальність за неявку до військкомату: що передбачено під час війни

22 травня Верховна Рада проголосувала за продовження загальної мобілізації в Україні на 90 днів — до 23 серпня

Микола ДЕНИСЮК

Тому усіх громадян, які по віку підлягають під призов, можуть мобілізувати. Чи передбачена відповідальність за неявку у військкомат за повісткою, дізнавалися Факти ICTV.

Які бувають види повісток:

• Повістка для уточнення облікових даних — прийти та стати на облік, оновити інформацію про призовника.

• Повістка на проходження військово-лікарської комісії — пройти медичну комісію.

• Повістка на призов до армії — у такій повістці вказано термін, у який потрібно з'явитися до призовної дільниці.

• Мобілізаційне розпорядження — відправка до війська.

Що буде, якщо не прийти за повісткою до військкомату.

Юрист Ростислав Кравець попереджає, що з'явитися до військкомату ви повинні, якщо правильно отримали повістку. Її потрібно отримати особисто та поставити підпис.

Варто зазначити, що після вручення першої вас не заберуть відразу в зону активних бойових дій.

Спочатку вас поставлять на облік та уточнять особисті дані. Лише потім прийде повістка для проходження медичної комісії. Тільки після її висновку вас можуть направити на строкову службу.

Кравець попереджає, що законодавством визначена відповідальність за ухилення від проходження військової служби.

На призовника може бути накладена адміністративна та кримінальна відповідальність.

— Якщо ви не з'явилися за першою офіційною повісткою, на вас можуть накласти адміністративний штраф. Коли ж ви пройшли медичну комісію і в подальшому не з'являєтесь до військкомату, вже може бути накладена кримінальна відповідальність за ухилення від проходження військової служби, — попередив юрист.

Він додає, що кримінальна відповідальність накладається виключно після проходження медкомісії, якщо призовник не з'явився до військкомату після одержання наступної повістки.

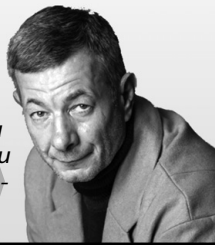
Якщо призовник не з'явився до військового комісаріату без поважних причин, його очікує штраф від 85–119 грн. За повторне правопорушення доведеться сплатити до 255 гривень.

А ухилення від призову на строкову військову службу карається обмеженням волі на строк до трьох років.

● ПРЯМА МОВА

Віталій ЗАПЕКА, письменник, лауреат міжнародної літературної премії «Воїн світла», премії імені Якова Гальчевського та премії імені Ірини Вільде, з 2015 року відбув 11 ротаций на фронті, зараз воює та навчає бійців тероборони Полтавщини:

Спочатку було дивно повертатись у рідне місто з фронту. Усі безтурботно гуляють, п'ють каву, годують голубів. А за 300 кілометрів — війна, такі самі люди гинуть. Ну як так можна? Потім зрозумів: ми воюємо, щоб люди жили так, як вони хочуть... Переможемо — накуплю пива й питиму. А потім із дружиною поїду в подорож. Можливо, в Канаду. Там саме мала бути презентація моєї книжки.

РЕЗОНАНС

Батько-воїн виніс мертвого сина з поля бою

Захищаючи нас, загинув український боєць Дмитро Стасовський

Разом із ним на війні був його тато. Обидва військові (на фото) служили в одному батальйоні 93-ї механізованої бригади «Холодний Яр». І саме батько Дмитра, Юрій, виніс тіло сина з-під вогню з поля бою...

Василь КІТ

Про це розповів журналіст Юрій Бутусов. Він повідомив, що Дмитро загинув 13 липня. Обидва чоловіки із Петриківки, що на Дніпропетровщині. Боронити Україну обоє пішли добровольцями, разом воювали та пройшли не один бій. «Він сидить зараз, дивиться на небо, а поруч із ним син, і він не може заснути. Згадає, як ростив, як навчав, як воював

Фото з фейсбуку-сторінки Юрія СТАСОВСЬКОГО.

«Рідненький, я повертаюся на фронт, щоб відомстити за тебе окупантам!»

Захищати Україну обоє пішли добровольцями, разом воювали та пройшли не один бій.

поруч із Юрком. Вони вдвох. Але він вже один», — написав Юрій Бутусов. Після поховання батько повернеться на фронт. Сім'я військових не могла залишитися осторонь боротьби за Україну — Юрій Стасовський ще 2014 року захищав країну, пережив Іловайськ, полон, а тепер росія забрала у нього сина. 93-тя бригада пере-

буває у дуже гарячій точці фронту — обороняє Донецьку область. За кілька днів до цього військовослужбовці відбили атаку на Слов'янськ... «Ми не зупинимось, але кожен мить перед очима стоїть ціна нашої перемоги. Скільки світів згасає з кожною смертю. Це буде велика перемога, але вбите щастя вона не поверне, — продовжує Юрій Бутусов. — Нам треба кожен день думати та робити щось, що

в наших силах, аби зменшити втрати. Бо все це зараз, прямо зараз, — і тяжко на душі так, як буває тільки тоді, коли сам несеш мертве тіло, яке ти вклав у спальник. Бо кожен загинув — це і твій брат, це твій син, це твій друг». «Спочивай з миром, сину», — написав на своїй сторінці у Facebook батько Героя, вклавши в ці слова увесь свій невимовний біль...

БОЛИТЬ!

6-річна Іринка воює тепер за тата

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Донька загиблого офіцера Збройних сил України Ірина Васильєва (на фото) створює прикраси, продає їх на благодійних ярмарках та через соціальні мережі, а гроші спрямовує на потреби українських військових

Дівчинка-перлінка: «Тепер я маю захищати Україну».

Як інформує АрміяІnform, дівчинка з допомогою волонтерів уже передала на фронт два тепловізори, а нині зосередила свої зусилля на придбанні автомобіля для військових.

Тато Іринки — старший лейтенант Олександр Васильєв — захищав Україну з 2014 року. Він з відзнакою закінчив Національну академію сухопутних військ у Львові та служив у складі окремої механізованої бригади імені князя Романа Великого. «Офіцер неодноразово перебував у районі проведення операції Об'єднаних сил,

а з початком повномасштабного вторгнення росії в Україну боронив Київщину, згодом — Миколаївщину, де загинув 27 березня під час виконання бойового завдання. Похований Герой у Рівному», — йдеться в повідомленні пресслужби.

Як розповіла мама дівчинки Вікторія Васильєва, в один із днів донька прокинулася і перше, що сказала: «Тато наш захищав Україну? Захищав. Він загинув. Тепер я маю захищати Україну». У дитячій кімнаті, дивля-

чись на обрамлене чорною стрічкою фото свого татуса в парадному військовому однострої з медалями, Іринка працює без вихідних. Вона розширює асортимент власної продукції і вірить у перемогу української армії.

АРТОФРОНТ

«Як сатана пронісся»: відома художниця розповіла про війну, розорений будинок та пророчу картину

Цю картину, де дівчинка з гілочкою захищає себе і світ від страшних звірів, художниця привезла до галереї за день до початку повномасштабного вторгнення — 23 лютого.

Чоловік Євгенії Дмитро Гапчинський — теж талановитий самобутній художник — пройшов АТО, а зараз служить у ЗСУ.

Євгенія Гапчинська до початку широкомасштабного вторгнення мешкала у своєму домі в Макарівському районі біля Києва. Зараз оселя розорена, чоловік захищає країну в ЗСУ, а сама Євгенія була вимушена звернутися до психолога, щоб знайти в собі сили повернутися до роботи

Василина СМЕТАНА

ПРО ДІМ

Багато років художниця Євгенія Гапчинська — постачальниця щастя, як вона сама себе називає, — створює свої дивовижні і дуже популярні в українців картини в затишній майстерні в центрі Києва. Але зараз це приміщення стало ще й домівокю для неї із сином, бо їхній будинок понівечили та розграбували російські загарбники. Руйнування дому, який вона з такою любов'ю облаштувала, завдало їй страшної травми: «Я кути зубною щіткою чистила, а тепер там ніби сатана пронісся: від цього стигне в жилах кров», — каже Євгенія. Зізнається: вила, просто голосила від болю та відчаю.

До того ж родом мисткиня з Харкова, і її рідну домілку там також зараз активно обстрілюють — невідомо, чи ціла вона.

Чоловік Євгенії став на захист батьківщини зі зброєю в руках від перших днів широкомасштабного вторгнення. А сама художниця з дочкою та сином два місяці провели у Німеч-

«Гапчинській близькою є думка про те, що всі українці — то лелеки, вони повертаються додому, незважаючи на те, чи є війна, чи вже закінчилася»

чині, де їм доводилось ночувати просто на залізничній платформі, адже не мали ні копійки, бо всі гроші були в сейфі розграбованої хати. Повернулись, коли наші війська прогнали з Київщини росіян.

ПРО РІЗНИЦЮ МІЖ НАРОДАМИ

Українці — це ті, хто прибирає, вигадує, мріє, втілює мрії в життя, ми всі створені для того, щоб творити, будувати. Росіяни ж народжені для того, щоб руйнувати, брехати, красти, псувати. «Вони насрали всім повні унітази, — дивується Євгенія. — Вони чи не вміють їх змивати, чи навмисне так роблять».

ПРО ПРОРОЧУ КАРТИНУ

Її художниця привезла до галереї 23 лютого. Вона була створена ще до початку широкомасштабного нападу. Це було передчуття: дівчинка з гілочкою захищає себе і світ від страшних звірів. Гапчинській близькою є думка про те, що всі українці — то лелеки, вони повертаються додому, незважаючи на те, чи є війна, чи вже закінчилася. Бо їм треба додому — продовжувати працювати та плекати мрії.

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1 000** гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

ЯКА Ж МОЛОДЧИНКА!

ПРИТУЛА ПЛАКАВ: 10-річна українка виграла в шашки 21 000 гривень для армії

Шоумен та волонтер Сергій Притула зустрівся з 10-літньою Валерією, яка зворушила його до сліз. Юна спортсменка збрала понад 21 тисячу гривень на допомогу Україні у війні

Петро ПАС

«Валерія. 10 років. Грала на вулиці у шашки з людьми. Якщо хтось програвав — платив за гру. Програла абсолютно всі, хто брав у ній участь. Валерія — чемпіонка світу з шашок та спонсор нашого фонду — передала 21 тис. грн», — розповів ведучий у Facebook. Притула додав, що в росії так і не зрозуміють, чому Україна врешті-решт виграє цю війну — все завдяки простим людям, які допомагають країні всім, чим можуть. «Лисий ботокс (одне з прізвиськ путіна, яке йому дали українці. — Ред.) здохне, але так і не зрозуміє, чому програє. А тому, що наш народ із такими дітьми перемогти неможливо!» — впевнено заявив Сергій. У свою чергу батьки Валерії, Любов та Валерій, виклали відео, як зустріч дівчинки зворушила Притулу до сліз: коли вона витягла пачку грошей зі свого рюкзака, він закрит обличчя руками й почав плакати, а потім обійняв дівчинку за її вчичок. **Переможемо!**

ПРЯМА МОВА

Дмитро ЯРОШ, командувач Української добровольчої армії, про російську мову:

Я поважаю своїх російськомовних братів-українців, які боронять Україну і поки що говорять мовою ворогів. Вважаю, що не є катастрофою, що мої ровесники використовують російську як мову спілкування. Головне, щоб наші діти та онуки говорили українською! Бо якщо цього не станеться, російські танки будуть вбивати українських і російськомовних українців у Вінниці, Миколаєві, Львові, моєму Дніпрі... Російська – це мова недоімперії! Це мова тих тварюк, що запускають ракети по українських містах! Це мова окупантів та нелюдів!

Розкажіть про акцію сусідам!

ШОК!

Фото із сайтів obozrevatel.com та glavcom.ua.

Петро Бігун, підозрюваний у страшному вбивстві 39-річної Ольги Давиденко, раніше працював слідчим у прокуратурі Києва, а потім – у Генеральній прокуратурі України, також був учасником телешоу на каналі «1+1» «Одруження наосліп».

Язик, серце і матку знайшли в холодильнику: учасник відомого ток-шоу розчленував свою дівчину

12 липня Україну шокувала резонансна історія про жорстоке вбивство на Київщині. 37-річний герой шоу про одруження задушив свою кохану, тіло порізав на шматки і розвіз по різних місцях. Внутрішні органи жінки заморозив

Юстина КОЛОМІЄЦЬ

«ЗУСТРІЛА ЛЮДИНУ, З ЯКОЮ ПЛАНУЄ ВЛАШТУВАТИ ОСОБИСТЕ ЖИТТЯ»

На початку червня на березі водойми в селі Нові Безрадичі у Київській області місцеві знайшли дорожню валізу з частинами жіночого тіла. У ній були відрізані кінцівки, а також фрагменти хребта. Щоб встановити особу загиблої, поліція склала умовний портрет незнайомки, описала знайдені у валізі речі і поширила резонанс у ЗМІ. Невдовзі до поліції звернулася панянка і повідоми-

ла, що її подруга мала схожі речі, тим паче вона зникла наприкінці травня і не виходить на зв'язок.

Правоохоронці здійснили низку оперативно-розшукових заходів і встановили обставини загибелі жінки, рештки якої виявили в районі Обухова.

З'ясувалося, що жертва — 39-річна уродженка Краматорська Ольга Давиденко. Навесні вона приїхала з Польщі на Київщину й оселилась у приватному будинку свого знайомого. Розповідала подругам, що зустріла кохану людину, з якою планує влаштувати особисте життя. Так поліція вийшла на гарячі сліди,

які злочинець намагався ретельно приховати.

БУВ СЛІДЧИМ ПРОКУРАТУРИ, БАЛОТУВАВСЯ В ДЕПУТАТИ І ПРИЧЕТНИЙ ДО РЕЙДЕРСТВА

Підозрюваним у моторошній розправі виявився співмешканець убитої — учасник одного з випусків 7-го сезону ток-шоу «Одруження наосліп», 37-річний Петро Бігун. Ба більше, стало відомо, що чоловік — експравоохоронець (був слідчим прокуратури), раніше балотувався в депутати і причетний до рейдерства у Львові. Звідси, ймовірно, навички так майстерно приховати злочин. Сам же він уродженець росії.

Камери відеонагляду за-

фіксували, як після зникнення жінки він кілька днів поспіль виносив з будинку підозрілі речі і викидав їх у різних місцях, намагаючись не потрапити на відео. Під час обшуку в оселі Петра Бігуна знайшли речі Ольги, а в холодильнику — органи вбитої. Нелюд вирізав і заморозив язик жертви, її нирку, матку та серце.

У 2019 році підозрюваний був учасником одного з ток-шоу про одруження. У програмі Бігун описував себе як «надійну, дбайливу» людину: «Думаю, я ідеальний чоловік. Власник юридичної компанії. Наша команда займається цивільними, кримінальними справами, господарськими, сімейними... Дбаю про саморозвиток».

У соцмережах Бігун розповідав, що працює мотиваційним спікером і коучем з особистісного зростання. Також брав активну участь у кастингах для різних шоу. У своїй анкеті, яка є у відкритому доступі, писав: «Життєрадісний, дружельюбний, щасливий, активний, кмітливий,

розповідали про тодішнього героя шоу ведучі.

Парою для Петра обрали Ольгу, яка 4 роки працювала моделлю в Шанхаї. Стосунки тоді у них не склалися. Цікаво, що після виходу передачі в ютюбі люди писали коментарі, що з цим чоловіком щось не так, зокрема, що він читає багато книг про психологію, самозакоханий і схожий на маніяка. Відео про участь Петра в ток-шоу після того, як стало відомо про резонансне вбивство, з офіційного ютюб-каналу прибрали. Можливо, це зробили для того, аби в телеглядачів не виникло запитань, чому психологи програми про одруження не помітили в учаснику дивних манер та схильності до насильства?

«Мені цей герой ще тоді не подобався своєю непохитною беземоційністю і безликістю. Він був дивним навіть на шоу. Але притім такий культурний, освічений, успішний. Цікаво, чи справжні професіонали-психологи змогли б

Цікаво, що після виходу передачі в ютюбі люди писали коментарі, що з цим чоловіком щось не так.

винахідливий, з почуттям гумору, оптиміст, намагаючись думати і творити, творю позитивну, швидко навчаюся процесу, займаюся спортом і загартовуванням, намагаючись вести здоровий спосіб життя».

ЧОМУ ПСИХОЛОГИ ТОК-ШОУ НЕ ПОМІТИЛИ В УЧАСНИКА ДИВНИХ МАНЕР ТА СХИЛЬНОСТІ ДО НАСИЛЛЯ?

«Неординарна людина. Ідеаліст. Саме тому шукає ідеальну жінку, з якою може створити ідеальне життя. Петро володіє юридичною компанією, яка займається цивільними, кримінальними, господарськими та сімейними справами», —

розгледіти заделегідь у Петра схильність до насильства? Це якийсь кошмар. Ліпше б він всю свою злість на орків кидав... Може, якби пішов на війну, не було б цього...» — написав один із користувачів ютюб-каналу.

Поліція затримала Петра Бігуна. Йому вже повідомили про підозру за фактами умисного вбивства, а також незаконного поводження зі зброєю, яку знайшли під час обшуку в нього вдома. Наразі чоловік перебуває в сізо без права застави. Йому світить щонайменше 15 років тюрми.

За матеріалами «Главкому», ГУНП у Київській області та «Фактів».

ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

Із серпня антибіотики відпускатимуть лише за електронним рецептом

Це перший етап у впровадженні е-рецепта для всіх рецептурних препаратів в Україні, повідомили у Міністерстві охорони здоров'я. Як його отримати?

Сергій БОРОХ

Щоб придбати антибіотики у перехідний період, потрібно звернутись до свого сімейного лікаря або до будь-якого іншого у лікарні та отримати електронний рецепт на діючу речовину. При цьому — увага! — пацієнт

обов'язково має бути зареєстрований в електронній системі охорони здоров'я (ЕСОЗ)! Якщо ж він не зареєстрований, то зможе зробити це прямо у лікаря. А в разі, якщо сам медзаклад, до якого звертається пацієнт, не підключений до ЕСОЗ, лікар повинен виписати паперовий рецепт.

«Винятки також становлять медичні заклади, які розташовані на лінії фронту, у зоні бойових дій та на тимчасово окупованих територіях. Там лікар виписує на антибіотики паперовий рецепт», — пояснив голова парламентського Комітету з пи-

тань здоров'я нації Михайло Радучкий.

Придбати антибіотики за рецептом можна буде в будь-якій аптеці. Для цього потрібно показати фармацевту інформаційну довідку від лікаря. Крім того, пацієнт зможе самостійно обрати торгову марку препарату, що містить призначену активну речовину.

Перехідний період з електронними рецептами на антибіотики триватиме до кінця року: за цей час медичні заклади та аптеки мають підготуватись до повного переходу на видавання рецептурних ліків лише за е-рецептом.

ДО РЕЧІ

За даними МОЗ, кожен другий українець купує антибіотики без призначення лікаря. Іноді це призводить до тяжких наслідків для здоров'я, серед яких — формування стійкості організму людини до лікування антибіотиками. Один із способів боротьби з безконтрольним вживанням сильнодіючих препаратів — введення електронного рецепта. Це дасть змогу відстежувати дані про призначення, обсяги використання антибіотиків, зменшити витрати на лікування.

Проблема неправильного застосування цих ліків набрала особливих масштабів під час пандемії коронавірусу. У 2020 році в МОЗ заявляли, що споживання антибіотиків зросло у 3,5 рази порівняно з аналогічним періодом 2019-го.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Шепотів доньчине ім'я...

Ліля любила жовтий колір. Їй казали, що це колір печалі. Вона відповідала: це — барва тепла і сонця. Дівчина також була схожа на сонячний промінчик: привітна, усміхнена

Ольга ЧОРНА

Ліля хотіла стати медичкою. Спершу вивчить на медсестру, а потім, може, до університету вступить. Закінчила училище. Працювала в місцевій лікарні. Пацієнти знали: у цієї медсестрички легка рука і золоте серце...

...Катерина гордилася донькою. Здавалося, важкі часи залишилися в минулому. Вона сама виховувала Лілю. Маленька народилася недоношеною, кволенькою. Чоловік дорікнув:

— З ким я одружився?! Навіть дитини нормальної не змогла на світ привести. І взагалі... Я мріяв про сина. А ти...

— Кого Бог послав...

Володимир усе розумів, просто змирився не міг. У його старшого брата двоє хлопців. Красені, козаки. А в нього — мініатюрне дівча.

— Як назвемо доню? — запитувала Катерина.

— Як хочеш, так і називай.

Дала ім'я Ліля. Лілія. Квіточка...

У маленької була неймовірна жага до життя: мала гарний апетит, швидко набирала вагу. І не вередувала. Але Володимира це не тішило. Ба більше, він зрозумів, що не кохає дружину. Хоча... Якби не Ельвіра, то, може, все складалося б по-іншому.

Ельвіра — власниця невеличкої кав'ярні на розі їхньої вулиці. Кафешка так і називалася — «На кути». Володимир, бувало, заходив туди на каву. Часом із братом. Брат на чужих жінок очима не стріляв. А от Володимир був щедрий на компліменти. Ельвірі подобалась

Фото із сайту olhachorna.blogspot.com.

«Тримайтеся. Будете жити. Кров треба спинити».

Розуміла: на війні тяжко і страшно. Але там потрібні медсестри. І вона зможе...

увага цього вродливого молодого чоловіка. Бачила обручку на безіменному пальці його правої руки. Але її це не бентежило. Колись Ельвіру також зрадили. Збиралася з нареченим до вінця, а він... зустрів доньку місцевого посадовця і бажання заможно жити переважило кохання. Яке приниження відчула тоді!..

Ельвіра вирішила довести всьому світу, що також може бути успішною. А от щасливою... Вимирювала щастя денною виручкою в кав'ярні.

Цей клієнт... Він їй подобався. У день свого народження пригостила його безкоштовною кавою. Подякував, торкнувся її руки. Їх обох наче струмом пронизало. Володимир скаржився Ельвірі, що нічого не відчуває до своєї новонародженої доньки. І до дружини також.

— Чому ж мучиш себе? — запитувала звабниця.

Розумів натяк. Піти від Катерини? Чом би й ні? Малій платитиме аліменти. А жити буде з бажаною жінкою. Вдома його дратувало все. Особливо — коли Катерина розмовляла з донькою.

— Що ти там жебониш? — запитував невдоволено. — Можна подумати, воно щось розуміє.

— Не воно, а вона.

...Володимир збирав свої речі. Катерина чоловіка не зупиняла. Тесть совістив зятя:

— Будь чоловіком! У тебе дитина маленька.

Та Володимира це не спинило... Він не цікавився донькою. А дівчатко росло гарненьким, розумним. Тішило Катерину успіхами в школі.

Ліля ще змалечку «лікувала» ляльок, ведмедиків, маму... Це була її улюблена гра. Згодом вона переросла в бажання вивчитися на медичку.

...У лікарні Ліля зустріла своє кохання. Славко навідував бабусю, а та розхвалювала молоденьку медсестру, називала її ангелом. І коли хлопець побачив цього «ангела», тенькнуло в душі.

...Славко з Лілею зустрілися. Його бабуся квапила з одруженням, аби внук не упустив свого ангела. Але молоді не поспі-

шали, зокрема Ліля. Вона любила жовтий колір і осінь. Казала, що найкращий час для весілля — осінній. Він щедрий на щастя, й тоді дуже гарно. Хіба він міг перечити коханій?!

...Почалася війна. Славко збирався на фронт. Ліля хвилювалася за нього. Вона й сама подумувала про те, що могла б допомогати пораненим.

Проводжали хлопця на війну двома сім'ями — його та Ліліною. Обіцяв повернутися живим і неушкодженим.

Тендітна Ліля подумки «приміряла» на себе військові будні. Розуміла: на війні тяжко і страшно. Але там потрібні медсестри. І вона зможе...

Коли Катерина почула про доньчине рішення — закамяніла.

— Ти ж одна в мене, — прошепотіла ледь чути. — Там смерть на кожному кроці.

— А хіба в лікарні смертей нема?

— Там у міцних чоловіків, буває, нерви ледве витримують. Я бачила по телевізору й читала різні історії...

— Мамо, ми, жінки, дуже сильні. Хіба тобі було легко самій мене виховувати?

— Ну чому ж самій? Бабуся з дідусем допомагали. І це зовсім інше.

— Часом душа болить гірше, ніж тіло. І лікувати її важче.

Катерина розуміла, про що мовить донька.

...Незвично було бачити Лілю у військовому строї.

— Косу сховай, — радила мати. — «Дульку» зроби... А Славко знає, що ти...?

— Знає. Пробував відмовити. Все буде гаразд. Обіцяю...

Катерина не вірила в прикмети. А тепер повірила. Прочитала, що тим, кого любиш, за кого хвилюєшся, треба надсилати уявні букети. Начебто вони є оберегом. Вона складала теплі букети з сонячного проміння, вплітала в них соняшники, нагідки, космею, кореопсис, який Ліля називала жовтими ромашками, і надсилала їй. А ще хрестила вечори й ранки, дні і ночі, всіла Господа, аби беріг її дитину, Славка і всіх, хто захищає свою землю від москвитів...

...Цей поранений шепотів її ім'я. Та це ж... батько. Лілін батько. Раніше, коли бачив її, ігнорував. А тепер...

— Лілю, ти... — мовив пересохлими губами. — Добряче мене зачепило?

— Тримайтеся. Будете жити. Кров треба спинити.

Він ще хотів щось сказати, але здушило в горлі. І не тільки від болю...

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

На Київщині врятували корову з відірваним копитом

Під час російської навали тварина потрапила під обстріли окупантів — її відправляють на протезування до Німеччини

Ігор БЕРЕЖАНСЬКИЙ

Через звірства рашистів у корови тяжке поранення грудної клітки й ампутована частина передньої кінцівки. Втім, усипляти рогату після всього, що вона пережила, господарі відмовилися. Корівка Мала любить яблука і свого рятівника — лікаря Олександра Васильовича. Хоча ще два місяці тому підходити до людей, ба навіть вийти із фургона на подвір'я ветеринарної клініки вона вперто відмовлялася. Налякану та травмовану корову привезли до столиці на початку травня із Кухарів — села за сотню кілометрів на Північ, розповіли в ТСН.

«Вона була вдвічі менша, ніж зараз, дуже худа. Ча-

стина передньої кінцівки теліпалася, в грудній клітці був шматок снаряда», — кажуть у клініці. Відшукали тварину в полі її ж господарі, зойно село звільнили від російських окупантів. Місяць, доки над Київщиною літали ворожі снаряди, вона блукала разом з іншими телятами.

Власники спершу хотіли корову усипити, знайшли волонтерів, відвезли до лікаря. Але під час огляду вбивати Малу передумали. «Стоїть дренаж, було наскрізне поранення. Трошки гною там є, а так... тварина йде на поправку, сформована кукса, уже небагато лишилось. Корівка буде здорова», — каже ветеринар.

Скільки таких понівечених тварин по всій Україні — підрахувати нині неможливо. З великої худоби Мала — мабуть, єдина, яку вирішили виходити. І тепер із Кухарів вона поїде на реабілітацію до Німеччини. «Я знайшла притулок, який приймає таких пацієнтів, — там живе 60 корівок з інвалідністю. І цей заклад готовий її взяти», — розповідає волонтерка.

Фото із сайту kp.ua.

Поки Мала чекає на закордонний паспорт, у ветклініці знайшла собі подругу — вівчарку Беллу, в якій теж було поранення.

У Німеччині Малій планують встановити протез. Поки вона чекає на закордонний паспорт, у ветклініці знайшла собі подругу — вівчарку Беллу, в якій теж було поранення. Кажуть, що ця дружба сприяла її одужанню.

● **СІМ «Я»**

«Щоб кордони були міцні»

— **Мам, не забудь зачинити за собою двері, — донька завжди промовляє цю фразу, коли повертаюся, щоб вийти з її кімнати**

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Пам'ятаю: чим старша дитина, тим більше вона цінує особистий простір і береже свої кордони. Що воно таке? Є визначення, що особисті межі (кордони) — це набір правил, які окреслюють, що є прийнятним у стосунках з іншими людьми. Батьки дуже впливають на те, як це формується і наскільки є стійким. Можливо, вам доводилося чути, що деякі люди потерпають через те, що не вміють казати «ні», приміром, допомагаючи іншим попри небажання? Це якраз викликано невмінням встановити межі. Власне, тому й радять психологи батькам у жодному разі не ображати, не принижувати дитини (не «надщерблювати» особистість), якщо сердитесь на неї або за щось «виховуєте». Це дуже впливає на її гідність, рівень самооцінки й на подальшу здатність захистити своє «я» в разі потреби. Іншими словами, сварили за якийсь вчинок, а не за те, що «нездара», «телепень», «нечулара».

З власного досвіду знаю, що зі своїм «шкідливим» негативом до дитини легше боротися, якщо пам'ятати, що перед тобою особистість — не твоя власність, а розумна істота з певною вдачею, правом на помилки, яку тобі довірено супроводжувати й направляти на початку її життя. Та якщо й розібратися, то вредність хлопчиків і дівчаток — це частенько відсутність досвіду чи звичайнісіньке незрозуміння, що це таке з ними твориться.

Ще один помічник — домашні правила, непорушні й однакові для всіх. Щось не зробила дитина з того, що заведено в родині, — і сама почувається ні в сих ні в тих (без зайвих докорів від старших). Приміром, моя донька знає, що вечірня прогулянка влітку має завершуватися о 20.30, а за запізнення — штраф. Коли є домовленість, то нема потреби щоразу попереджати, а при порушенні — «гиркатися». А тим паче не потрібний зайвий контроль, який діти завжди сприймають як приниження. Вони мають зростати з переконанням, що варті поваги.

Якось уже згадувала історію своєї родини, яку у випускному 11-му класі директор школи за спізнення хотів змусити присідати при всіх. Дівчина цілком слушно сприйняла цю вказівку як намагання її принизити. (Це тепер її відмову сприйняли б нормально, а два з лишком десятки років тому опиратися директору вважали нечуваним і школярі, й вчителі). Попри авторитет керівника навчального закладу вона зуміла відстояти особисті кордони.

Якщо маєте свої історії на цю тему — запрошую до спілкування. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● **З ПЕРШИХ УСТ**

Фото з родинного архіву КАРП'ЯКІВ.

«Дружина і діти тепер за кордоном. Мені так простіше навіть працювати, бо не хвилююся за їхню безпеку щохвилини».

Фото Валерії МАЛІЦЬКОЇ.

«У чому я поїхав 24-го на роботу, в тому й залишився».

У будинок ведучого «Єдиних новин» у Бучі влучив снаряд рашистів

«У звичайний мирний час те, що стоїть хата, — це нормально, а у війну — це чудо», — говорить один із найпопулярніших журналістів, ведучий політичного ток-шоу «Свобода слова» на ICTV Вадим Карп'як (на фото). Нині він — господар розмовної студії всеукраїнського марафону «Єдині новини». Після того як почалась війна, Вадим Карп'як покинув домівку і поселився просто на роботі

ки у нас не було. Був лише запас бензину в каністрах і повний бак, слава Богу... Вони одразу поїхали до мого батька у Коломию, а я — на роботу. І з того часу не мав змоги повертатися додому, поки не визволили Київщину. Однак у нашому родинному будинку, у Бучі, залишився тесть. Він сам з Херсона, і 25 лютого мав намір повернутися. Але у цей день із Бучі вже не можна було виїхати, і він залишився в окупації. Лише 11 березня зміг вибратися.
— **У ваш дім у Бучі влучив снаряд. Наскільки все пошкоджено?**

Таїсія БАХАРЕВА, fakty.ua

«ДОПОМАГАЄ, КОЛИ ІНШИМ ДОПОМАГАЄШ»

— **Вадиме, які ваші відчуття зараз, на п'ятому місяці війни?**

— Я намагаюся адаптуватися до нових обставин, до нової реальності, життя без сім'ї, роботи в марафоні... Немає перемикача на нове життя в умовах повномасштабної війни. Є речі, які постійно будуть нагадувати про життя до 24 лютого. Я вчуся жити в цьому новому світі. Можу сказати, що дуже допомагає, коли ти іншим допомагаєш: перерахуєш гроші у фонд чи підтримуєш усіма можливими способами своїх знайомих, які потрапили в біду. Це не дає тобі збитися з правильного напрямку.

— **Але, попри все ще страшно загрозу, люди все одно повертаються додому, до столиці зокрема. На вашу думку, що ними рухає? Надія?**

— Не думаю, що це надія. Боюся, що людьми рухає певна безвихідь, тому що ті, хто мають можливість залишитися, вони залишаються за кордоном. Там безпечніше. Це правда. Повертаються ті люди, у яких подушка міцності вже не така потужна, а вдома ніби легше. Повертаються вимушено, а не тому, що вірять, що вже все відступило.

— **Розкажіть про свій ранок 24 лютого.**

— До Гостомельського аеропорту від нашого дому кілька кілометрів. Я одразу почув вибухи. Ми з дружиною збудили дітей і зібрали речі. Донька Марта (10 років) та син Орест (8 років) поводили себе дуже по-діловому. Не було ніякої паніки. Діти в курсі, що війна. Готової тривожної валіз-

“ Повертаються ті люди, у яких подушка міцності вже не така потужна, а вдома ніби легше. Повертаються вимушено, а не тому, що вірять, що вже все відступило.

— Зараз до нашого приватного будинку повернувся тесть і там живе, тому що виїхати в Херсон можливості немає. Нас не пограбували. Наш дім був трохи далі від тих місць, де стояли росіяни, тому вони по цьому закутку не дуже лазили. Ми вже відновили газопостачання та світло. У будинку пошкоджена лише одна стіна у спальні, куди влучив снаряд. Але нам пощастило, що він не спалахнув. У мене є знайома Лариса, яка закрила дірку у стіні. Ми навіть вже заклеїли її шпалерами.

— **На тривалий час (навіть зараз під час ефірів) ваш офіс став вашою домівкою. Як вирішували побутові моменти?**

— У чому я поїхав 24-го на роботу, в тому й залишився. У нас на каналі зібралося трохи таких, як я, хто займався ефіром ці перші дні. Тому ми організовано закупили зубні щітки, пасти, білизну. Слава Богу, в офісі є великий гардероб. Я щось підібрав для себе. Були й речі, в яких я міг «розсікати» каналом, — не обов'язково ж бути в костюмах і краватках постійно. У мене була проблема із взуттям — волонтери привезли...

ВТІШАЮ СЕБЕ ДУМКОЮ, ЩО ЦЕ СВОГО РОДУ МАШИНА ЧАСУ

— **Що емоційно вас рятує всі ці місяці?**

— Робота. Крім цього, я стараюся переключатися на якісь речі, які зовсім не пов'язані з нинішньою реальністю. Наприклад, повернувся до гри на піаніно. Моя вчителька знайшла синтезатор, і він тепер у мене стоїть на роботі... Це один елемент. Інший — я на решті повертаюся до читання. Три місяці не міг нічого ні читати, ні дивитися, ні музику слухати. А останній місяць, щоб перебалансувати голову, я «поринув» у Шекспіра.

— **Ви втрачаєте можливості спостерігати за тим, як ростуть ваші діти... Як справляєтеся з цим (нині дружина та діти Вадима Карп'яка перебрались у Британію. — Ред.)?**

— Я розумію, що питання безпеки моїх дітей зараз важливіше, тому ми йдемо на цю жертву. Мені так простіше навіть працювати. Я не хвилююся за їхню безпеку щохвилини. А також втішаю себе думкою, що це свого роду машина часу для мене — побачити згодом, як діти підросли, зустріти їх вже іншими.

— **Що з вами трапилося світлого і доброго за час війни?**

— Це було тоді, коли я зрозумів, що дім стоїть. Найсвітліший момент. Розуміння того, що мені просто пощастило. Нічого серйозного, крім дірки у стіні, там немає... У звичайний мирний час те, що стоїть хата, — це нормально, а у війну — це чудо.

— **І головне питання до вас як політичного журналіста: коли закінчиться війна?**

— Поки росія буде існувати як імперський проєкт, з усіма цими федеральними округами, війна не закінчиться. Вона може призупинитися на якийсь час. Але це кровопролиття триває вже століттями з різними варіантами затишся — це з XVII сторіччя. Полтавська битва, повстання, визвольні змагання початку ХХ століття, УПА — теж частина українсько-російської війни. А от коли припиняться гарячі бойові дії, ніхто не знає. У росіян є запасний варіант — просто відкотитися на свої кордони. А для нас єдиний вихід — перемагати. Це своєю чергою залежить від величезної кількості факторів, які постійно змінюються. Це може тривати два місяці, а може, ще два роки. Тому я не буду називати жодних термінів. Треба готуватися до того, що це надовго. Так буде простіше, ніж тішити себе ілюзіями.

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК****Перехрещені пуповини:
у Львові врятували
новонароджених близнюків**

Фото із сайту greenpost.ua.

Батьки близнюків вдячні ЗСУ за можливість народжувати в рідному місті і вірять, що їхні маленькі синочки колись стануть великими українцями.

Медики дитячої лікарні Святого Миколая Першого медичного об'єднання Львова врятували новонароджених близнюків із перехрещеними пуповинами. Малюки не могли самостійно дихати. Мамі зробили кесарів розтин

потрапили до реанімації лікарні Святого Миколая.

Вони самостійно не дихали, більше тижня були на штучній вентиляції ле-

Зараз усі небезпеки вже позаду, і малюків готують до виписки.

гень. Далі фахівці відділення патології новонароджених боролися з інфекціями і супутніми захворюваннями. Зараз усі небезпеки вже позаду, і малюків готують до виписки.

— На згадку про випробування, яке сім'я була змушена пройти, мама сплела косу із синьо-жовтих стрічок, що символізує переплетені пуповинки. Нею жінка поєднала перші іграшки синів — зайчиків, яких подарував тато, — пишуть співробітники лікарні.

Медики наголошують: батьки близнюків вдячні ЗСУ за можливість народжувати вдома, у Львові, і вірять, що їхні маленькі синочки колись стануть великими українцями.

Лія ЛІС

Про це на своїй сторінці у Facebook повідомили співробітники клініки. Матвію і Тимофію нині місяць, важать вони майже по три кілограми, в той час як на світ дітки з'явилися з вагою менше двох кілограмів і ризиком задихнутися, йдеться в повідомленні. Пуповини в маминому лоні не тільки щільно з'єднували братів, а й загрожували їхньому життю — в будь-який момент їм могло не вистачити кисню.

Щоб врятувати повністю ідентичних близнюків, мама Марта погодилася на кесарів розтин. Його на 32-му тижні вагітності виконали медики Першого територіального медичного об'єднання Львова. Одразу з операційної немовлята

Усміхніться!

:)) :)) :))

— Пані Рабінович, ви навіть побили чоловіка?!

— Я його не била. Я намагалася до нього достукатися!

:)) :)) :))

— Купила туфлі, пів зарплати віддала...

— Ого! Що ж це за туфлі такі?!

— Звичайні туфлі... Зарплата така...

:)) :)) :))

Побачивши ціни на продукти й косметику, я зрозуміла, що в принципі не така вже й голодна, та й природна краса мені личить...

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!****І гарбузові родич, й огіркові брат**

Літньої пори легкі й водночас поживні страви з молодих кабачків — саме те, що потрібно! Адже вони прості в приготуванні, відмінно комбінуються і чудово смакують, збагачуючи організм магнієм, калієм, залізом. Цей овоч корисний для роботи шлунково-кишкового тракту, серця, судин і печінки, а також для стану шкіри

Потому додати фарш і смажити все разом хвилин 10–15, тоді вкинути томатну пасту. Посолити, поперчити, потушувати ще 2–3 хвилини. Кабачки помити, почистити, натерти на крупній тертці, посолити і відтиснути сік. Помідори нарізати кружальцями. Яйця збити зі сметаною, посолити, поперчити до смаку. На дно форми, змащеної олією, викласти половину кабачків, на них — смажений фарш із цибулею, далі — другу половину кабачків, зверху — кружальця помідорів. Залити збитими яйцями та сметаною, посипати тертим сиром і поставити в прогріту до 180 градусів духовку. Запікати 30–35 хвилин. Подавати до столу, розрізавши на порційні шматки.

ПО-СЕРБСЬКИ

Це швидкий спосіб приготувати улюблений продукт по-новому. Тушковані в сметані кабачки виходять дуже ніжними і соковитими

Інгредієнти: 800 г кабачків, 1 скл. сметани, 1 яйце, 1 ст. л. пшеничного борошна, 3 ст. л. олії, сіль, паприка та чорний перець (мелений) — за смаком, пучок кропу, 100 мл води, 2 зубки часнику, 0,5 ч. л. орегано, 0,5 ч. л. сушеного базиліку.

Приготування. В піалі змішайте олію із сухими травами, паприкою, сіллю і перцем. Кабачки наріжте товстими півкільцями, складіть у пакет, туди ж вилийте ароматну олію, струсіть. Викладіть їх на деко, запікайте 15 хвилин при 200 градусах. Сметану змішайте з дрібно посіченим кропом, подрібненим часником. Додайте яйце, борошно, влийте воду. Запечені кабачки викладіть у глибоку сковороду, залийте сметанним соусом, посоліть до смаку. Доведіть до кипіння, періодично помішуючи. Зніміть з вогню і подавайте. Ця страва годиться і на закуску, і на гарнір до курятини чи котлет.

ЗАПІКАНКА

Ситна й ароматна літня страва сподобається всій родині

Інгредієнти: 1,5 кг кабачків, 0,5 кг фаршу, 2–3 цибулини, 2 ст. л. томатної пасту, 4 яйця, 200 мл сметани, 100 г твердого сиру, 3–4 помідори, сіль, перець, олія.

Приготування. Цибулю почистити й порізати кубиками, обсмажити на олії до прозорості.

ФАЛЬШІВІ ЧЕБУРЕКИ

Хочете приготувати суперсмакоту за мінімум часу і зусиль? Спробуйте зробити страву за цим рецептом

Інгредієнти: 1 кг кабачків, 3–4 яйця, 1 ч. л. солі, 3–4 зубочки часнику, 200 г борошна, 2 цибулини, 500–600 г фаршу, 200 г твердого сиру, перець до смаку.

Приготування. Кабачок потерти на бурякову тертку і відтиснути з нього сік. Додати до кабачкової маси сметану, сіль, перець, часник і борошно, ретельно вимішати. На пательні обсмажити фарш із цибулею до готовності (близько 10 хвилин), викласти в миску. Приблизно четверту-п'яту частину тіста розподілити по всій сковороді, накрити кришкою і смажити 5–6 хвилин. Потому на половину цієї палянички викласти частину фаршу і посипати сиром. Скласти паляничку навпіл і смажити під кришкою ще 2–3 хвилини.

**Telegram-канал
Рецепти Кухня**

Telegram

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.

Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефон редакції:

066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р, 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1285.

● **ПРО ЦЕ ГОВОРЯТЬ**

Страшним єврейським прокляттям, від якого міг померти Сталін, пригрозили путіну

Але для того, щоб воно подіяло, жертву необхідно заздалегідь попередити, аби вона мала час покаятися і виправити помилки

Гліб ІВАНОВ, war.obozrevatel.com

Голова штабу територіальної оборони Дніпра, бізнесмен Геннадій Корбан пригрозив президенту РФ Володимирові путіну потужним єврейським прокляттям, якщо до міста прилетить ще хоча б одна ракета. Від «Пульса-де-нура», вірять послідовники кабали, людина вмирає протягом року. Саме від цього прокляття нібито раптово сконав радянський диктатор Йосип Сталін.

Погрозу господарю кремля Корбан висловив публічно — на своїй сторінці у Facebook. «Путін, ще раз удариш по Дніпру — отримаєш у відповідь ПУЛЬСА ДЕ-НУРА!» — написав він після ракетного удару росіян по місту, який забрав життя 3 мирних мешканців.

З латинської та арамейської мов назва «Пульса де-нура» перекладається як «удар вогнем» або «вогняні різки». Згідно з віруваннями в іудаїзмі, це прокляття полягає у покаранні людини на духовному рівні. Згодом воно відображається і на фізичному рівні, призводячи до смерті проклятого протягом року.

При цьому найсильніше, з точки зору кабалістів, прокляття «Пульса де-нура», як пояснює портал U-Jew, має серйозне обмеження: його можна застосову-

Фотоколаж із сайту obozrevatel.com.

«Ще раз удариш по Дніпру — отримаєш у відповідь ПУЛЬСА ДЕ-НУРА!»

вати тільки проти євреїв. Причина — в забороні змінювати текст зачитуваних під час обряду уривків з книги «Зоар» — а там йдеться про «тих, що дотримуються заповідей».

З латинської та арамейської мов назва «Пульса де-нура» перекладається як «удар вогнем» або «вогняні різки».

Є ще одне непорушне правило: вважається, що проклинати можна лише того, хто небезпечний для єврейського народу і заслужив на покарання. Якщо це не так — життя втраять раби-

ни, які це роблять. Також для того, щоб прокляття подіяло, жертву необхідно заздалегідь попередити, аби вона мала час покаятися і виправити помилки.

Телеведуча Наталія Влащенко у коментарях до повідомлення Геннадія Корбана у Facebook нагадала про своє інтерв'ю з головним рабином України Моше Реувеном Асманом. Той розповів, що в 1953 році Любавічний Ребе, Менахем-Мендел Шнеерсон, який був великим праведником, провів у Нью-Йорку обряд «Пульса де-нура» за участю великої кількості хасидів, а за лічені дні у Йосипа Сталіна стався інсульт.

До речі, Геннадій Корбан зазначив у коментарі: «Дніпро вважається батьківщиною Любавічного Ребе — Менахема-Мендела Шнеерсона. Місто під охороною небес».

● **ДІЛО МАЙСТРА ВЕЛИЧАЄ**

Володимир Вавіло створив автомобільного монстра

«Ця машина для залякування ворогів», — усміхається автоконструктор-самоук

Микола ДЕНИСУК

За основу Володимир Вавіло взяв авто VW Caddy, щоправда, від нього тут мало що залишилось. Або ж навіть не лишилося нічого. Так чи інакше, але під капотом автомобіля для залякування ворогів встановлений 350-сильний двигун V8! А на даху можна побачити такий собі Стелс F-117. Ба, навіть не один... а ще ракети і таке інше.

І хоча в коментарях творця цього шедеву Володимира Вавіло багато хто вважає таким, що несповна розуму, чи просто пише, що в нього забагато вільного часу, на наше переконання, проєкт вийшов моторошним, цікавим і неординарним. А відтак він має право на життя.

Фото із сайту auto.24tv.ua.

Джерело: auto.24tv.ua.

Справді, проєкт вийшов моторошним, цікавим і неординарним.

● **УВАГА, ВІКТОРИНА!**

Він любив її 57 років..

А потім помер від старості. І Клементина залишилася одна. Їй більше не було для чого жити — вона тільки й говорила, що хоче до свого коханого чоловіка. Що жити їй немає сенсу

Грицько ГАРБУЗ

«І ось вона стала перебирати його рукописи. І погляд її впав на слова, написані його рукою — вона зрозуміла, що вони адресовані особисто їй. Це відповідь на її думки, на її тугу і біль втрати. Він і з того світу підтримує її і вселив силу жити. Так вона сприйняла ці слова, які ніби заново прочитала. Це була відповідь на її уявне питання: «Що робити і навіть жити далі?».

Вона почула голос коханого чоловіка через літери: «Ніколи не здавайтесь — ніколи, ніколи, ніко-

Ніколи не здавайтесь — ніколи, ніколи, ні у великому, ні в малому, ніколи не здавайтесь, якщо це не суперечить честі і здоровому глузду.

ли, ні у великому, ні в малому, ніколи не здавайтесь, якщо це не суперечить честі і здоровому глузду. Ніколи не піддавайтесь силі, ніколи не піддавайтесь вочевидь більшій силі вашого супротивника». І вона не здалася.

Привела в порядок всі його папери і видала всі його твори. А потім тихо пішла до нього, виконавши свою роботу. До того, кого так любила. І хто після смерті відповів їй і підтримував. І пояснив, як треба жити далі...»

Він — це Вінстон Черчилль (1874–1965). Вона — Клементина Черчилль (1885–1977). Я процитував колонку письменниці-психологині Ганни Кір'янової, щоб сказати вам: любі мої друзі, завдання 14-го туру, яке ви не розгадали, ми переносимо в нинішній номер, додавши до нього кілька вагомих підказок.

«ГРНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-16»

Цей острів загадується у відомій українській комедії, яка асоціюється з тваринами, аж 43 рази. Спочатку — 11 разів, потім — 16, ще раз — 15. Звісно, я назвав слово-омонім знаменитому острову.

А комедія, до речі, коли вийшла друком, стала дуже популярною. Потім її грали на сцені, а через 78 років і кінематограф зобразив колоритну пані зі шкідливою звичкою, яка стала жертвою любовного трикутника в центрі європейської столиці...

Що за назву острова ми заховаємо у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 28 липня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розіграві призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Виграні кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Здаватися має путін, а не ви!